

TIIKERISALAMANTERI

Ambystoma tigrinum
(Engl. Tiger salamander)

Tiikerisalamanteri on maalla elävistä salamantereista kookkaimpia, se kasvaa jopa yli 30 cm pituiseksi.

Koostaan huolimatta nämä pilkulliset kaverit elävät hiljaista elämää ja sopeutuvat terraarioelämään loistavasti, kunhan terraarion olosuhteet vastaavat salamanterin tarpeita.

Tiikerisalamanterin sympaattinen olemus saa kenet tahansa hyvälle tuulelle. Sen pää on leveä ja litteä, silmät pienet ja hieman eteenpäin ulkonevat. Iho on sileä, pehmeä ja kauniin kuviollinen. Kuvioinnit vaihtelevat eri yksilöiden kesken, mutta yleensä kuviointina on keltaisia tai kellertäviä juovia, täpliä tai laikkuja ruskealla, vihertävänruskealla tai lähes mustalla pohjalla. Ruumiin rakenne on jämmäkä, jalat ovat vahvat ja taipuisat. Varpaita etujaloissa on neljä ja takajaloissa viisi. Pyrstön pituus on noin puolet eläimen kokonaispituudesta.

mutta näin kookasta yksilöä ei terraario-oloissa ole tavattu.

Tiikerisalamanteri on useiden muiden sammakkoeläinten tavoin hyvin pitkäikäinen, se saattaa saavuttaa 20 vuoden iän.

Lajin levinneisyysalue on laaja, se kattaa Pohjois-Amerikan alueet Kanadan rajalta aina Meksikoon asti. Lajista on olemassa useita alalajeja, mutta tarkasta määrästä on tutkijoiden kesken kiistaa. Yleisin terraarioeläimenä pidetty laji lienee kuitenkin *Ambystoma tigrinum tigrinum*, eli Itäinen tiikerisalamanteri.

TERRAARIO

Tiikerisalamanteri ei kiipeile, vaan viettää aikaansa lähinnä terraarion pohjalla piilopaikoissaan lymyten. Terraarion pohjapinta-ala on siis korkeutta ratkaisevampaa. Jonkinlaisena miniminä yhdelle eläimelle voisi pitää noin 100 litran terraariota (esim. 60x40x42 cm), mutta isompi on aina parempi, tietenkin. Tiikerisalamanterit viihtyvät parhaiten yksin, joten mikäli eläimiä hankitaan useampia, on terraarion oltava reilusti isompi.

Terraarion tulee olla suhteellisen kostea, lisäksi eläin kaipaa vesitilan. Kosteutta nostetaan päivittäisellä sumutuksella. Tiikerisalamanterit ovat varsinaisia saateenpalvojia ja nautiskelevat pää

koholla tasaisesta, pehmeästä vesisuihkusta.

Pohjamateriaaliksi soveltuvat kosteutta hyvin kestävä materiaalit. Luonnonmukaisen pohjan saa esim. lannoittamattomasta turpeesta, kaarnahakkeesta, rahkasammaleesta ja muista salamanterille turvallisista materiaaleista. Piilopaikoiksi pohjalle laitetaan kaarnanpaloja, kuivia lehtiä ja kasvillisuutta. Oikeita kasveja voidaan käyttää, mutta salamanteri ei näitä kunnioita vaan talloo herkät kasvit jaloillaan rikki-silkkipasvit kestävä paremmin.

Vesitilan tulee olla niin kookas, että eläin mahtuu siinä vaikeuksista itsensä suoristamaan. Vesi vaihdetaan päivittäin, sillä salamantereiden –kuten muidenkin sammakkoeläinten iho on herkkä tulehduksille, mikäli olosuhteet ovat epäpuhtaat.

Tiikerisalamanterin terraarioon ei tarvitse laittaa erillistä lämmitystä, mikäli peruslämpö pysyy päivisin 20-25 asteen välillä. Yöksi lämpö saa laskea muutaman asteen verran.

RAVINTO

Tiikerisalamanteri on lihan-syöjä. Ravinnoksi kelpaa lähes kaikenlaiset hyönteiset: toukat, madot, kuoriaiset, yökköset, hämähäkit, etanat ym. Kesäisin voi itse kerätä ulkoa hyönteisiä -vaihtelu virkistää salamanteriakin. Myös sisäelinten paloja voidaan tarjota silloin tällöin, korkeintaan joka kymmenes ruokintakerta.

Tiikerisalamanteri kasvaa yli 30 cm pituiseksi, mahdollisesti jopa yli 30 cm pituiseksi. Luonnosta on hurjimpien huhujen mukaan löydetty jopa 40 cm pituinen yksilö,

Laji oppii suhteellisen helposti noutamaan ruokapalat hoitajansa sormista tai pinseteistä, tällä tavoin syöttäminen on hauskaa, joskin hidasta puuhaa.

LISÄÄNTYMINEN

Tiikerisalamanterin eteläiset muodot saattavat luonnossa saavuttaa sukukypsyyden jo vuoden ikäisinä, mutta pohjoiset muodot talvehtivat toukkina ja tulevat sukukypsiksi vasta kaksivuotiaina.

Varsinkin Pohjois-Amerikan länsipuolen populaatioissa tiikerisalamanterin toukilla esiintyy neoteniaa. Tämä tarkoittaa sitä, ettei eläin koskaan läpikäy muodonvaihdosta (metamorfoosi), vaan kasvaa sukukypsäksi nuijapäänä.

Muodonmuutoksessa salamanterin toukka menettää ulkokiduksensa ja muuttuu keuhkoilla hengittäväksi eläimeksi.

Luonnossa tiikerisalamanterit parittelevat talvilevon jälkeen, alkukevällä. Ne saattavat hakeutua lisääntymislammikkoonsa jo ennen kuin jäät ovat sulaneet.

Parittelu tapahtuu vedessä.

Kutu tarttuu vedenalaisiin kasveihin ja kiviin pehmeänä nauhana.

Munista kuoriutuu pieniä tiikerisalamanterin toukkia noin 19-31 vuorokaudessa.

MUUTA HUOMIOITAVAA

Mikäli salamanterisi vaikuttaa sairaalta, käyttäytyy oudosti tai

kieltäytyy useita kertoja peräkkäin syömästä, ota yhteyttä sammakkoeläimiin perehtyneeseen eläinlääkäriin.

Huolehdi hygieniasta, jotkin sammakkoeläimet ja matelijat saattavat kantaa salmonellabakteeria normaalina suolistobakteerinaan. Toisaalta likaisin käsin salamanterin veteen tai itse eläimeen koskeminen saattaa aiheuttaa salamanterille ihotulehduksia ja muita ongelmia, joten pese kätesi myös ennen eläimen hoitamista.

Tekstin kopiointi kielletty.

